

gaae an at gjøre en endnu yderligere Indskrænkning saaledes, at Berettigelsen til Handel kun blev indrømmet Saadanne, som selv holdt Dug og Duff, eller altsaa førte egen Husholdning. Vi mene, at der ogsaa under denne Indskrænkning vilde blive et tilstrækkeligt Antal Høkere. Jeg har allerede sagt, at vi meente, at dette var et Bidrag til at gjøre Tilsynet noget lettere. De, som man pleier at kalde løse og ledige Folk, ere vel ogsaa de, som snarest vilde gjøre sig skyldige i Misbrug. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Ændringsforslaget.

Justitsministeren: Paa Regjeringens Vegne skal jeg udtale, at den finder den foreslaaede Affattelse heldigere end den, der er brugt i Lovudkastet, og som blev vedtagen ved 2den Behandling.

Dahl: Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg har Anledning til at antage, at Udvalget ikke vil have Noget at erindre mod den Forandring, som nu er foreslaaet i § 2; jeg for mit Vedkommende troer ogsaa, at den er heldigere end Lovforslagets Bestemmelser.

C. C. Dahlerup: Jeg beklager, at den ærede Ordfører ikke er tilstede, da jeg gjerne ønskede Svar paa nogle Spørgsmaal, jeg vilde rette til ham. Jeg maa tilstaae, at de Bestemmelser, som efter Udvalgets Forslag ere komne ind i § 2, ikke ere mig ganske klare, og jeg troer, at, naar Loven skal sættes i Virksomhed og træde ud i Livet, vil det blive vanskeligt for enhver som helst Politimester at overholde, hvad der i bemeldte Paragraph er bestemt. Jeg veed ikke, om Noget af Udvalgets øvrige Medlemmer maatte være istand til at meddele de Oplysninger, som jeg skal afvente. Det er bestemt i § 2, at det skal være Høkerne paa Landet forbudt at købe Noget som helst af de Varer, som omhandles i den foranstaaende § 1, andetsteds end i Kongeriget. Der er tidligere her i Forsamlingen blevet nævnt de blandede Districter paa Grændsen af Slesvig og Jylland. Jeg tør antage, at ved „Kongeriget“ forstaaes Danmark til Kongeaen. Det forekommer mig nu noget haardt, om en

Spekthøker, der boede imellem Ribe og Kolding, ikke maatte gaae ind i en By i Slesvig og købe de Artikler, han skulde forhandle. Men det er maaffee en af de mindre Ulemper, som i sig selv intet Videre har at betyde, en Incorrecthed, som er indløben. Derimod er det senere i samme § bestemt, at de Artikler, der ere nævnte i Slutningen af den foranstaaende § 1, skulde købes i Kongerigets Kjøbstæder. Hertil skal jeg for det Første bemærke . . .

Formanden: Jeg maatte maaffee gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at, naar Ændringsforslaget i Forbindelse med Paragraphen er sat under Forhandling, da er det jo at forstaae saaledes, at det kun er Paragraphen, forsaavidt Ændringsforslaget kommer i Berørelse med samme. Det er ikke Paragraphen i sin Heelhed, som kan komme under Diskussion.

C. C. Dahlerup: Jeg maa da bede undskyldte, at jeg har indladt mig paa en Sag, som ikke er under Forhandling, og jeg maa beklage, at jeg ikke kan erholde de Oplysninger, som vist ellers vilde være interessante.

Drieser: Naar jeg seer hen til, hvad Hensigten har været med Ændringsforslagene i det Hele, kunne de kun være stillede i Kjøbstædernes Interesse; men dersom det Forslag, der er stillet til § 2, skulde gaae igjennem, forekommer det mig, at der ikke derved er handlet i deres Interesse. I Udcastets § 2 staaer nemlig, at Indvaanerne i Kongeriget, maae drive Høkerhandel paa Landet, hvorimod Forslaget gaaer ud paa, at kun saadanne, som holde Dug og Duff paa Landet, maae drive en saadan Handel. Efter Udcastet have altsaa Kjøbstædernes Beboere Ret til at etablere sig paa Landet, hvorimod dette efter Forslaget kun gjælder om dem, der holde Dug og Duff paa Landet. Det er kun en Bemærkning, jeg vil henstille til Forslagsstillerne, da det synes at stride mod, hvad de efter min Mening have havt for Dæ.

Jessen: Med dette Forslag have vi ikke tænkt at være Kjøbstæderne imod, ligesaa lidt